

Sa svetim Franjom u život

Dvadeset godina FRAME u Hrvatskoj

U moru mladih duša koje su osjetile dašak življenja u Franjevačkoj mladeži kao bratstvu, svi smo vjerojatno na nekakav način bili pozvani od Duha Svetoga da budemo dio velike franjevačke obitelji, neovisno o tomu hoćemo li se tu zadržati duže ili kraće, te kakav će biti naš put poslije Frame. Franjevačka mladež će uvijek biti dio našeg života samim činom što smo prošli kroz nju. No, ostaje samo pitanje koliko ćemo tom sjećanju dati na važnosti ili ćemo ga jednostavno pustiti u zaborav.

Nama koji aktivno sudjelujemo u životu i radu Crkve i koji pratimo rad franjevaca i franjevki, a jednako tako i laika u društvu i okruženju u kojem živimo, sasvim je jasno što označava kratica „Frama“. Onima koji u to nisu upućeni, ukratko ću nastojati prikazati sa svog gledišta ono što Frama nosi sa sobom i koje vidike predstavlja. Krenimo onda od samog početka, s obzirom da se i sâm list kojeg držimo u ruci tako zove.

Biti framaš

U početku bijaše riječ, stoga ću i ja krenuti od samog definiranja Franjevačke mladeži. *Franjevačka mladež (Frama) je bratstvo mladih katolika koji se osjećaju pozvanima od Duha Svetoga da žive Evanđelje u bratstvu, u svjetlu poruke sv. Franje Asiškog, u krugu Franjevačkog svjetovnog reda (FSR) i njegove duhovnosti, otkrivajući i produbljujući vlastiti poziv, sudjelovanjem u različitim crkvenim i društvenim inicijativama i aktivnostima.* Iz same definicije Frame može se izvući zaključak što se očekuje od framaša iz Hrvatske ili bilo koje države i mjesta na svijetu. Vidljivo je da framaš ne može biti svatko i da framaš ne može biti izdvojen iz

vlastitog okruženja. Sasvim je jasno da, kao i za sve važne odluke koje donosimo u životu, moramo biti pozvani na djelovanje. Budući da i sama obilazim mjesna bratstva od Dubrovnika do Sinja, ponekad kad se ukaže prilika i sjevernije, naišla sam na razna shvaćanja i poimanja o Frami, različite metode rada i konačno na različite ljude, različitih godina u Frami.

Franjevačka mladež je u potpunosti usmjerena prema vlastitim uredbama koje joj omogućuju život i rast. Definirana je dobno i hijerarhijski. Po dobi to su mladi ljudi od petnaest do trideset godina. Želeći da se ti mladi ljudi kada napune tridesetu ne osjete napuštenima, Statut im je ponudio rješenje priključivanja Franjevačkom svjetovnom redu, jer norme i život Frame i FSR-a nemaju druge osim dobne razlike. Iz Statuta Franjevačke mladeži jasno je da je Frama samo pomladak Franjevačkog svjetovnog reda, koji po naravi imaju iste ciljeve i pripadaju istoj vjerskoj zajednici.

Da to lakše shvatimo i prihvatimo poslušit ću se primjerom iz svakidašnjeg društvenog života. Naime, svi znamo da skoro sve parlamentarne i neparlamentar-

Ana Mikulić, Prolozac
- predsjednica
Splitsko-dubrovačkog
područnog bratstva Frame

Sv. Franjo je bio zanesenjak, entuzijast i upravo njegovo „DA“ Bogu zaslužno je da smo mi sada tu, da pripadamo njegovoj zajednici. Sv. Franjo je zaista bio poseban i uvijek će biti. Zahvaljujući njemu mi smo danas u Franjevačkoj mladeži, drugi u FSR-u, a mnogi u njegovom redu, koji danas ima svoja tri ogranka.

ne stranke imaju svoje statute, svoju hijerarhiju i ljudi su različiti i po dobi i po spolu. Oni koji su bliže osamnaestoj čine mladež dotične stranke, dok ostali čine stariju dobnu skupinu. Sasvim je razumljivo da ćemo nakon tridesete ostati u toj stranci, ukoliko dijelimo istu ideologiju. Sad sam nekako došla do zaključka da možda stranka nije bila dobar primjer zbog zadnje rečenice u ovom raščlanjivanju. Naime, za svjetovne franjevce prelazak iz Frame u FSR je nekako realan i očekivan. No, sa strankama se ipak nikad ne zna... Također, spomenula sam hijerarhijsku tablicu koja framaše raščlanjuje na one koji pripadaju određenom nacionalnom bratstvu, potom one koji pripadaju određenom području koje djeluje u tom nacionalnom bratstvu i konačno na one koji djeluju na mjesnoj razini. Upravo ta mjesna razina čini jezgru i temelj je sagledavanja i dobivanja objektivne slike Franjevačke mladeži.

Nakon niza framaških susreta i iscrpnih, ali poučnih radova po grupama, došla sam do zaključka da su mladi ljudi u Framu došli zbog prijatelja, prijateljice, zaljubljenosti ili ih je pak netko nagovorio da dođu eto tek tako, da vide kako je tu. Ipak, uvijek ima izuzetaka. U moru mladih duša koje su osjetile dašak življenja u Franjevačkoj mladeži kao bratstvu, svi smo vjerojatno na nekakav način bili pozvani od Duha Svetoga da budemo dio velike franjevačke obitelji, neovisno o tomu hoćemo li se tu zadržati duže ili kraće, te kakav će biti naš put poslije Frame. Franjevačka mladež će uvijek biti dio našeg života samim činom što smo prošli kroz nju. No, ostaje samo

pitanje koliko ćemo tom sjećanju dati na važnosti ili ćemo ga jednostavno pustiti u zaborav.

Od Dubrovnika do Splita

Splitsko-dubrovačko područno bratstvo okuplja četrnaest mjesnih bratstava, dva mjesna bratstva u nastanku i jedno bratstvo u obnovi. Kada sam postala područna predsjednica (2008. god.) i pregledala te vidjela rad drugih mjesnih bratstava izvan mog Prološca i Imotske krajine, postala sam svjesna velike važnosti koju Franjevačka mladež unosi u društvo. Od 2008. godine pa do sada broj mjesnih bratstava je povećan za 7, što onih koji su se obnovili, što onih koji su nastali, potom oni koji nastaju i obnavljaju se (Zmijavci, Sv. Obitelj, Gospa od Pojišana, Bajagić, Otok dalmatinski, Lovreć, Vrgorac, Brist-Podaca). Sigurna sam da će se broj mjesnih bratstava i nadalje povećavati, ne toliko zbog posebnog rada područnog vijeća, koji opet nije zanemariv, ili zbog nekih snažnih strateških ciljeva, već zbog snažne skupine mladih framaša koji svjedoče svoju vjeru i pripadnost sv. Franji.

Mi smo ti koji radimo i djelujemo u vlastitom okruženju, biblijskim rječnikom govoreći – u svom vinogradu. Mi znamo da primjer jednog čovjeka utječe na drugoga pa će nešto poduzeti iako to nije ni mislio. Tako je i s Framom. Naš primjer potiče i druge pa tako nastaju nova bratstva: jedno 1995., drugo 2004., treće 2008. god. itd. Za sve u životu treba vremena da sazrije i širi se.

Pripadnost sv. Franji se očituje snažnom vjerom u Isusa Krista, u Evanđelje kao i u bitne

ostavštine sv. Franje – humanost i ekološku osviještenost. Često se ispod dobrih djela nekih ljudi kriju njihove osobne ambicije i ciljevi za osobni prosperitet. Često ljudi i ne shvaćaju da takve stvari potiču na grijeh, jer se ne griješi samo činom, već i predumišljajem. Tada se dovodi u pitanje poštenje i integritet. Mladi ljudi se pak drugačije shvaćaju kao pokretači bitnih akcija, možda zbog načina na koji svoju poruku prenose. Mladi su ta skupina ljudi u čije se poštenje i dobre namjere ne sumnja upravo zbog njihovih godina i pripadnosti nekom od pokreta Crkve.

Poslanje Frame

Da naše područje živi aktivno i dinamično može potvrditi i statistika dolazaka na područne susrete koji su ujedno pokazatelji rada mjesnih bratstava. Redovito na sve susrete dođe preko 80% mjesnih bratstava, a ona koja nisu prisutna redovito su uvijek ista mjesna bratstva. Znak da Frama ne staje samo na susretu i rutinski obavi svoj „posao“ govore i činjenice pripadnosti rada u društvu i Crkvi. Da Frama nije izolator, poput aluminijske folije, u prilog govori i niz akcija koje mladi provode u svojim sredinama, a s ciljem da pomognu drugima. Od vođenja radijskih emisija za osviještenost ljudi i aktualnim potrebama bližnjih u vlastitoj sredini do prikupljanja odjeće i organiziranja karitativne lutrije za Caritas. To činimo iz godine u godinu od Metkovića do Imotskog, preko Sinja do Splita. Nekima nije teško peći kolače i pripremati raznu hranu, izrađivati pojedine predmete te ih prodavati na inovativnim mjestima a sve u dobrotvorne svrhe

prigodom pojedinih kršćanskih blagdana ili drugih bilo civilnih bilo religioznih prigoda. Ne, framaši nisu nevidljivi. Ni framaši iz Splitsko-dubrovačkog područnog bratstva ni ostala braća iz cijele domovine.

Prema statističkim podatcima ove godine Franjevačka mladež u Hrvatskoj broji 1634 člana, uključujući one koji su dali obećanja, koji su tek primljeni ili su naši simpatizeri. Kada se uzme u obzir da je prva Frama u Hrvatskoj osnovana 14. prosinca 1992. na Kaptolu u Zagrebu i da Franjevačka mladež na teritoriju Hrvatske postoji 20 godina onda je jasno koliko je generacija i generacija prošlo kroz nju. Sv. Franjo, čudo iz Asiza, nimalo tipičan za svoje doba, nadahnjivao je i nadahnjuje još uvijek istim, ako ne i većim žarom, nego ikad prije. I to je vesela i radosna vijest za sve one koji aktivno djeluju u pastoralu. Nekad ljudi framaše doživljavaju čudno, smatraju ih nekakvim zanesenjacima, klincima koji ne znaju što je život. No nekad isti ti klinci znaju biti puno aktivniji i nadobudniji članovi žive Kristove Crkve nego oni koji

ih kritiziraju. Smatram da je ulaganje u mlade najbolja investicija hijerarhije Crkve, jer oni su udovi Crkve koji svojim djelovanjem mogu biti jak oslonac postojanosti i opstojnosti Katoličke Crkve u Hrvatskoj. Isto tako mladi, koliko kod bili nezreli, kako ih se zna shvaćati, mogu puno naučiti mudre i zrele. Ljudi su se naučili na normalan tijek, isplaniraju cijeli dan, čak i godine unaprijed i sve ono što nije tradicionalno i tipično osuđuju i skloni su to izbjegavati. No kad vratimo sliku unatrag i vidimo kakav je bio sv. Franjo vidjet ćemo da to nije baš tako. Ni on nije bio tipičan lik svoga razdoblja. Nije činio sve po pravilima. Sv. Franjo je bio zanesenjak, entuzijast i upravo njegovo „DA“ Bogu zaslužno je da smo mi sada tu, da pripadamo njegovoj zajednici. Sv. Franjo je zaista bio poseban i uvijek će biti. Zahvaljujući njemu mi smo danas u Franjevačkoj mladeži, drugi u FSR-u, a mnogi u njegovom redu, koji danas ima svoja tri ogranka.

Što donosi budućnost?

Ovo svoje izlaganje završila bih s podatcima o Frami iz kojih

ćete moći i sami izvući određene zaključke o nama i o našem djelovanju. Franjevačka mladež Splitsko-dubrovačkog područja okupila je na ovim prostorima različita mjesna bratstva i vrlo različite ljude. Nakon regionalizacije 2006. god. i ne baš pretjeranog oduševljenja kojeg nekima ne manjka ni danas, svi zajedno činimo jedno od dinamičnijih i ljepših područnih bratstava u Hrvatskoj, a možemo se pohvaliti ne malim brojem kvalitetnih mladih ljudi koji iz dana u dan i iz godine u godinu čine druge ljude veselim i zadovoljnim, bilo da sudjeluju na sv. misama i svojom pojavom i animiranjem uljepšavaju misna slavlja bilo da svojom angažiranošću u društvu pomažu bližnjima da imaju toplu odjeću i hranu na stolu. Mnogi framaši i nakon stečenog životnog zanimanja pomažu drugima i ostaju aktivni u Crkvi. Neki su se vjenčali međusobno što će im, nadam se, omogućiti da stečeno iskustvo žive zajednički i obogaćuju i sebe i druge. Neki će, vjerojatno, to učiniti za par godina, a neki očekuju dijete koje će, vjerujem, ubrzo postati ne samo novi član Crkve nego s vremenom i framaš Splitsko-dubrovačkog područnog bratstva. Neki se bivši framaši nalaze na Visovcu, neki na bogoslovnom fakultetu u Splitu, a neke su danas časne sestre. Za sve dobro, svim tim snažnim mladim ljudima koji vode i koji su dio Frame kao i njihovim duhovnim asistentima koji neprestano i neumoljivo rade s njima i za njih veliko hvala u ime područnog vijeća. Da južnije nije tužnije, već sunčanije i veselije, sve čitatelje pozdravljam, mir i dobro! ❖

Generalni ministar sa sestrama klarisama (Split, 21. 9. 2011.)